

Державний університет «Житомирська політехніка»

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

(2) Механізм функціонування міжнародних організацій

доктор наук з державного управління, доцент
Ксендзук Валентина

План заняття

2.1. Правові аспекти функціонування міжнародних організацій

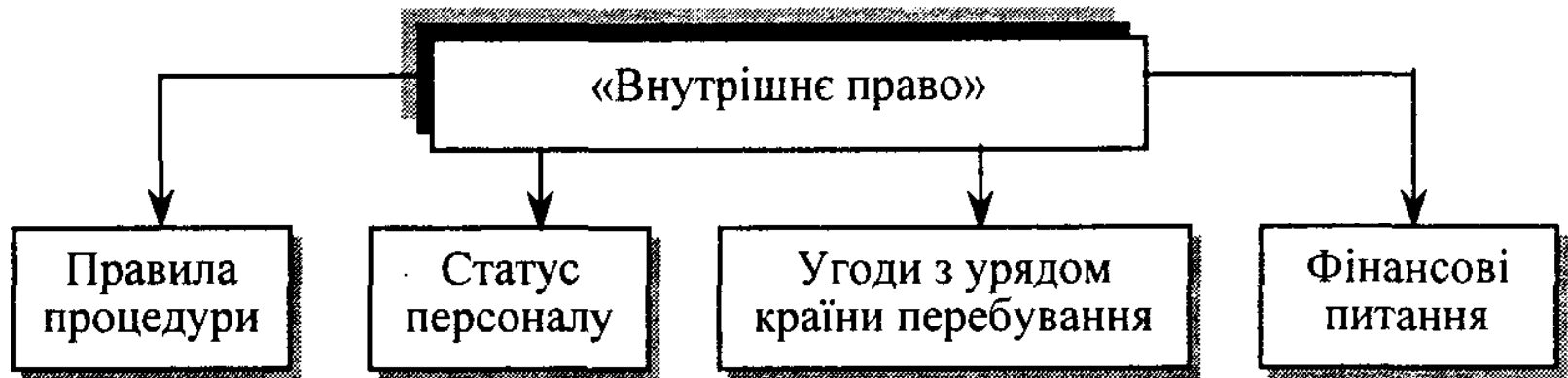
Право міжнародних організацій. Питання, що регулює «зовнішнє право». Питання, що регулює «внутрішнє право». Принципи функціонування міжнародних організацій (загальні і спеціальні). Застосування санкцій до окремих членів міжнародних організацій.

2. Організаційно-функціональна структура міжнародних організацій

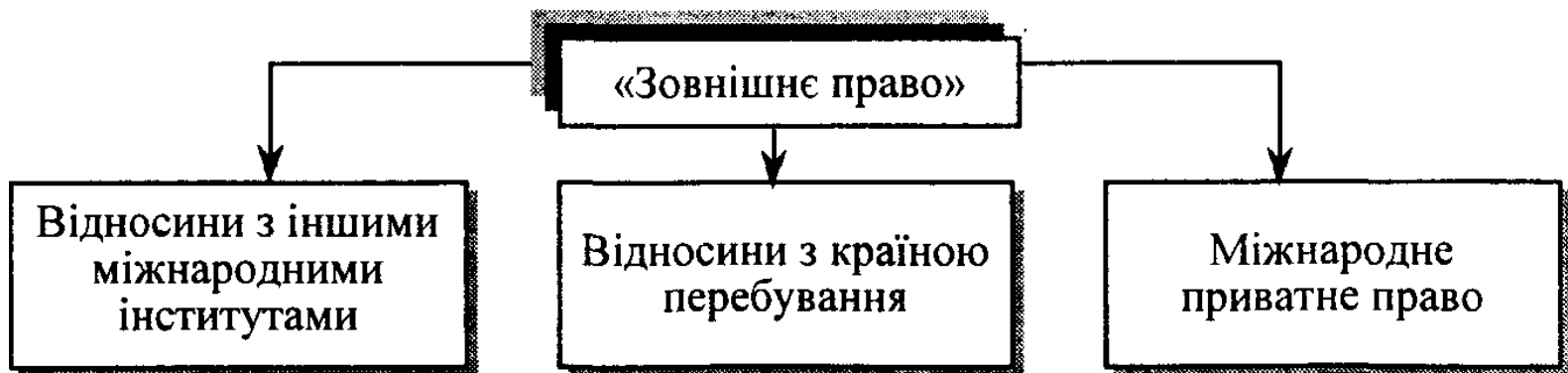
Головні і підпорядковані цілі. Компетенції міжнародних організацій (загальна, спеціальна). Функціональна структура. Функції міжнародних організацій (головна, регулюючі, координуючі, оперативні, контролюючі). Наднаціональність міжнародних організацій. Організаційна структура (вищі (головні), виконавчі, адміністративні, контрольні і допоміжні органи). Міжурядові, міжпарламентські органи, органи з осіб в особливій якості, органи з комітетів та груп. Методи прийняття рішень в міжнародних організаціях. Технічні процедури прийняття рішень в міжнародних організаціях.

3. Міжнародні службовці та представництва міжнародних організацій Основні ознаки статусу міжнародного службовця. Правові основи створення і функціонування інституту постійних представництв. Напрямдіяльності постійних представництв держав при міжнародних організаціях. Призначення і повноваження глави постійного представництва. Кількісний і професійний склад персоналу представництва. Права і функції спостерігачів при міжнародній організації країни - не члена даної організації. Місії постійних спостерігачів.

Коло питань, що їх регулює «внутрішнє право» міжнародної організації

Коло питань, що їх регулює «зовнішнє право» міжнародної організації

Правові режими участі країн в міжнародних організаціях

Членство у міжнародній організації – це відносини, коли суб'єкт бере на себе обов'язки та наділяється правами відповідно до статутних документів у повному обсязі. Іншими словами, членство в міжнародній міжурядовій організації визначається як відносини між суб'єктами міжнародного права, врегульовані системою погоджених і взаємозалежних норм, що стосуються порядку вступу до неї, підстав зупинення і припинення участі в організації, прав і обов'язків у ній, а також відповідальності цих суб'єктів як членів даної організації. Такого роду членство в організації пропонується вважати **повним**, а всі інші види членства **неповними (частковими)**.

Правові режими участі країн в міжнародних організаціях

1) Повноправне (повне) членство

2) Асоційоване членство — часткове членство держави, громадської організації, особи чи соціальної групи в якомусь об'єднанні; особливий статус держави, що бере участь у діяльності міжнародної організації на основі спеціальної угоди та володіє обмеженим обсягом прав.

3) Асоціація – союз, спілка, товариство, об'єднання для досягнення спільної мети (наприклад, Україна з ЄС від 2014 р.).

4) Статус «держави-заявниці» (applicant country); країна, чию заявку на членство підтримали

5) Статус «держави-кандидат» (candidate country).

6) Статус «потенційна держава-кандидат» (potential candidate country) - країна, що має перспективу членства в, однак ще не подала заявки.

Принципи функціонування міжнародних організацій

Найчіткіше загальні принципи міжнародних відносин сформульовані в Заключному акті Наради з безпеки й співробітництва в Європі (підписано 35 європейськими та північноамериканськими державами в Гельсінкі в 1975 р.). Вони відомі як «Десять принципів», що регулюють міжнародні відносини в усьому світі і охоплюють найважливіші сфери зовнішньої діяльності держав. Ось ці принципи:

1. Суверенна рівність, поважання прав, притаманних суверенітету.
2. Незастосування сили або погрози силою.
3. Непорушність кордонів.
4. Територіальна цілісність держав.
5. Мирне урегулювання спорів.
6. Невтручання у внутрішні справи інших держав.
7. Поважання прав людини і основних свобод, включаючи свободу думки, совісті, релігії та переконань.
8. Рівноправність і право народів на самовизначення.
9. Співробітництво між державами.
10. Сумлінне виконання міжнародно-правових обов'язків.

Принципи функціонування міжнародних організацій

Спеціальні принципи є підставою для дії організації в конкретній сфері, часто притаманні тільки цій організації.

Міжнародна організація праці

Організація Північно- атлантичного договору (НАТО)

Світова організація торгівлі

принципи: найбільшого сприяння та недискримінації; національного режиму; захисту національної промисловості; створення сталого базису для торгівлі, сприяння справедливій конкуренції; заборони кількісних обмежень імпорту; допустимих дій у надзвичайних обставинах; регіональних торговельних домовленостей.

свобода асоціації та реальне визнання права на ведення колективних переговорів; скасування усіх форм примусової чи обов'язкової праці; реальна заборона дитячої праці; недопущення дискримінації в області праці та занять

оборона, тобто нарощування військового потенціалу блоку, і розрядка – проведення політики пом'якшення напруженості на Європейському континенті

Привілеї та імунітети міжнародної організації та її посадових осіб

Привілеї та імунітети міжнародної організації та її посадових осіб

- Питання привілеїв та імунітетів варто розглядати у двох аспектах. А саме: привілеї та імунітети міжнародних організацій і їх посадових осіб; привілеї та імунітети представників держав, що беруть участь у діяльності міжнародних організацій і конференцій. Лише при такому підході до цього питання можна стверджувати наявність окремого інституту в праві зовнішніх зносин - дипломатичного права міжнародних організацій.

А. Привілеї та імунітети міжнародних організацій та їх посадових осіб. Невід'ємне право володіти ними закріплене в установчих актах більшості міжнародних організацій. Зокрема, у ст.105 Статуту ООН констатується:

Конвенція про привілеї та імунітети ООН 1946 р., - ООН має такі самі привілеї та імунітети, як і дипломатичні представництва, хоча зі своєю специфікою. ООН на території своєї штаб-квартири в Нью-Йорку має власну службу безпеки, а також радіомережу, що здійснює радіопередачі. Але щодо злочинів, скоєних на території штаб-квартири ООН, юрисдикцію здійснюють суди США. При цьому жодні процесуальні дії у приміщеннях ООН влада США не може здійснювати без дозволу Генерального секретаря ООН.

- Особисті привілеї та імунітети співробітників ООН залежать від їх статусу і виконуваних функцій. *Дипломатичні привілеї та імунітети в повному обсязі поширюються на відносно невелике коло співробітників ООН - Генерального секретаря і його заступників. До заступників Генерального секретаря ООН прирівнюються виконавчі секретарі економічних комісій ООН (для Європи, Азії і Тихого океану, Західної Азії, Африки, Латинської Америки і Карибського басейну), представник Генерального секретаря ООН на Кіпрі, представник ООН для Індії і Пакистану та деякі інші співробітники. Особисті привілеї та імунітети поширюються також на членів сімей вказаних співробітників.*

- Конвенція про привілеї та імунітети спеціалізованих установ ООН 1947 – ці міжнародні організації мають практично ті самі привілеї та імунітети, що й ООН.

Привілеї та імунітети міжнародних організацій і їх посадових осіб мають *функціональний характер*, тобто вони надаються для досягнення організацією своєї мети і для безперешкодного виконання її посадовими особами своїх функцій. На практиці це означає, що вони діють тоді, коли посадова особа перебуває при виконанні службових обов'язків. А тому вони значною мірою відрізняються від дипломатичних привілеїв та імунітетів. Ця відмінність полягає в тому, що *обсяг* вказаних *привілеїв та імунітетів* у міжнародних організаціях і їх посадових осіб *вужчий*, ніж обсяг привілеїв та імунітетів як самого дипломатичного представництва, так і її співробітників. Винятком із загального правила є категорія вищих посадових осіб: генеральний секретар організації і його заступники, а також члени Міжнародного Суду ООН, які користуються дипломатичними привілеями та імунітетами.

В. Привілеї та імунітети представників держав, що беруть участь у діяльності міжнародних організацій і конференцій. Тут варто зупинитися лише на деяких нових основних положеннях, внесених у теорію і практику надання привілеїв та імунітетів представникам держав за кордоном згідно з Конвенцією 1975 р.

Привілеї та імунітети органів зовнішніх зносин за кордоном і особисті привілеї та імунітети співробітників цих органів. До першої належать: недоторканність приміщень представництва і делегацій в органах і на конференціях; недоторканність їх архівів і документів; податкові пільги і вилучення; митні привілеї; право користуватися прапором та емблемою (гербом) посилаючої держави на приміщеннях представництва і делегацій. До другої входять: особиста недоторканність; недоторканість резиденції і майна, документів і кореспонденції; імунітет від юрисдикції, звільнення від зборів і податків; звільнення від митних зборів і огляду та ін.

Застосування санкцій до міжнародних організацій та її членів

Види санкцій в міжнародних організаціях	Форми призупинення прав і привілеїв в міжнародних організаціях
<ul style="list-style-type: none">- припинення права голосування в органах організації;- виключення правопорушника з міжнародного спілкування,- позбавлення технічної і фінансової допомоги;- тимчасове припинення членства в організації;- виключення з організації;- колективні озброєні заходи по підтримці міжнародного миру і безпеки	<ul style="list-style-type: none">- позбавлення права голосу держав, які не виконують взятих на себе зобов'язань;- позбавлення права представництва в організації (необрання до органів організації, незапрошення на проведені в її рамках конференції);- позбавлення права на отримання допомоги, одержуваної в рамках цієї організації;- тимчасове призупинення членства в міжнародній організації; виключення з міжнародної організації

Головні цілі

Головна ціль (мета) організації визначає, для чого, власне, її засновники вирішили згуртуватися. Часто головна мета формулюється досить чітко. Наприклад, ось як вона задекларована Міжнародним банком реконструкції і розвитку (МБРР): «Сприяння реконструкції й розвитку територій держав-членів шляхом заохочення капіталовкладень для виробничих цілей». Тут вказана не тільки ціль, а й спосіб її досягнення. Буває й так, що головна ціль сформульована в загальному вигляді, обіймаючи широкий діапазон міжнародних відносин. Так, головною метою Міжнародної асоціації розвитку (МАР) є «сприяння економічному розвитку»; Світової організації торгівлі (СОТ) – «зміцнення світової економіки»; Азіатсько-Тихоокеанського економічного співробітництва (АПЕК) – «підтримка економічного зростання й розвитку на спільне благо всіх народів Азіатсько-Тихоокеанського регіону й тим самим сприяння зростанню й розвитку світової економіки».

Підпорядковані цілі

Підпорядковані цілі конкретизують головну мету, чіткіше визначаючи сферу діяльності організації. Наприклад, та ж сама СОТ, після проголошення головної мети, далі формулює ціль, яка, власне, розкриває її суть: «Спрямування зусиль на розширення торгівлі, збільшення інвестицій, зайнятості й підвищення рівня доходів у всьому світі»; отже, визначається, що торгівля — основна сфера діяльності організації. Серед цілей МАР є така: «Підвищення рівня життя в країнах, що розвиваються» І дійсно, МАР у своїй діяльності орієнтована, насамперед, на цю групу країн.

Цілі міжнародних організацій

Міжнародна організація	Головна ціль	Підпорядковані цілі
Світова організація торгівлі (СОТ)	зміцнення світової економіки	<ul style="list-style-type: none"> - підвищення рівня життя; - забезпечення повної зайнятості; - постійне зростання доходів і попиту; - розширення виробництва товарів і послуг та торгівлі ними; - оптимальне використання світових ресурсів відповідно до цілей сталого розвитку; - захист і збереження навколишнього середовища; - забезпечення для країн, що розвиваються, і найменш розвинутих країн такої участі в міжнародній торгівлі, яка б відповідала потребам їх економічного розвитку.
Міжнародний валютний фонд (МВФ)	підтримка загальної системи розрахунків	<ul style="list-style-type: none"> - спостереження за станом міжнародної валютної системи; - сприяння стабільності обмінних курсів валют та упорядкування валютних взаємовідносин; - надання короткострокових і середньострокових кредитів та ін.
Європейський інвестиційний банк (ЄІБ)	сприяння збалансованому розвитку країн-членів Європейського Союзу	<ul style="list-style-type: none"> - надання кредитів або банківських гарантій на некомерційній основі в цілях поліпшення фінансування в усіх секторах економіки

Компетенції міжнародних організацій

Види компетенцій міжнародних організацій

Загальна компетенція міжнародних організацій – сукупність повноважень, від виконання яких залежить реалізація основних статутних цілей і завдань організацій. Організації загальної компетенції охоплюють декілька сфер діяльності (економічна, політична, культурна, екологічна, соціальною, тощо). До таких організацій належить ООН, майже всі регіональні організації інтеграційного характеру (ОАД, ЛАД), ОЕСР та деякі інші.

Спеціальна компетенція міжнародних організацій – ті повноваження, здійснення яких сприяє виконанню основних завдань організації. Суть цієї компетенції полягає в тому, що органи міжнародної організації мають повноваження за рішенням різних питань технічного або адміністративного характеру, які не мають безпосереднього відношення до виконання основних цілей міжнародної організації. Організації спеціальної компетенції можуть займатися суто вузьконаправленою діяльністю (МОП, МВФ, Світовий банк, ВООЗ, ІКАО, Рада Європи та ін.).

Зовнішня компетенція міжнародних організацій – правомочності на здійснення зовнішніх зв'язків організації, що включають взаємовідносини міжнародних організацій з державами (як з членами, так і не членами), іншими міжнародними міжурядовими організаціями, міжнародними неурядовими організаціями, з юридичними та фізичними особами.

Внутрішня компетенція міжнародних організацій – правомочності і практична діяльність органів міжнародної організації, які спрямовані на вирішення внутрішніх питань функціонування організації (наприклад, створення допоміжних органів, рішення фінансових, технічних, адміністративних та інших питань).

Організаційна структура міжнародних організацій

Органи міжнародних організацій

Характеристика
Вищі (головні) органи
приймають остаточні рішення з найважливіших питань, визначають загальну політику організації, її принципи; розглядають бюджетні й фінансові питання; мають право переглянути й доповнити статут; приймають рішення щодо вступу нових членів до організації або виключення із її складу, не виконують оперативних функцій, найчастіше до складу вищих органів входять представники усіх держав
Виконавчі органи
впроваджують рішення і постанови, що приймаються вищим та деякими іншими органами. Вони здійснюють оперативні функції і не займаються законотворчою діяльністю. Виконавчі органи різних організацій мають специфічні назви і склад. Найчастіше в таких органах представлені наймогутніші й найвпливовіші країни; поряд з цим частина представників обирається (або призначається) за принципом «географічної справедливості»: щоб дотримувалася рівновага між окремими континентами, регіонами, соціально-політичними групами країн. Незважаючи на те, що в ієрархічній піраміді виконавчі органи підпорядковані вищому органу, їхній авторитет інколи буває, принаймні, не нижчим. Вищі органи приймають рішення, які вироблені й рекомендовані виконавчими органами.
Адміністративні органи
займаються повсякденною організаційною роботою, яка спрямована переважно на внутрішні справи організації. До його сфери входить підготування документації до проведення конференцій та нарад; організація й проведення переговорів між організацією й іншими суб'єктами міжнародного права; організація технічної допомоги державам-членам; матеріально-технічне забезпечення організації. Хоча секретаріат займає підпорядковане місце в організаційній структурі, часто його очолює особа, що знаходиться на вершині ієрархічної піраміди і є головним її представником у міжнародних відносинах.
Контрольні органи
специфічним контрольним органом є міжнародні суди. Вони не тільки розв'язують суперечки між членами організацій, а й слідкують за дотриманням норм і принципів поведінки, що записані в статуті. На відміну від більшості інших органів, де рішення переважно рекомендаційні, постанови міжнародних судів обов'язкові до виконання.
Допоміжні органи
кожний такий орган здійснює якусь одну, чітко визначену функцію. Назва «допоміжний» - досить умовна, бо часто функція, яку виконує орган, має важливе значення. Але ці органи не займаються правотворчою діяльністю, у своїх діях вони підпорядковані вищому, а то й виконавчому органам.

Види органів та приклади міжнародних організацій

Вищі (головні) органи

ООН – Генеральна Асамблея,
Європейський Союз – Європейська Рада,
СНД – Рада голів держав,

Виконавчі органи

МБРР і МВФ – Рада директорів-виконавців (Виконавча рада),
МАР, МФК і БАГІ - Виконавчий директорат,
ОБСЄ – Рада міністрів закордонних справ,
Європейський Союз – Рада Європейського Союзу і Європейська комісія

Адміністративні органи

ЮНІДО, ОЕСР, ООН – секретаріат (найчастіше ці функції виконує секретаріат) та генеральний секретар

Контрольні органи

ООН – Міжнародний Суд,
ОБСЄ – Арбітражний і мировий суд,
ЄС – Європейський суд,
СНД – Економічний суд

Допоміжні органи

ООН – Програма Організації Об'єднаних Націй з населених пунктів (ООН-Хабітат), ЮНКТАД тощо,
СОТ – Рада з торгівлі товарами; Рада з торгівлі послугами; Рада з торгівлі інтелектуальною власністю тощо,
МВФ – Рада директорів-виконавців

Организационная структура ООН

Система Организации Объединенных Наций

Главные органы ООН

Генеральная Ассамблея

Совет Безопасности

Экономический и Социальный Совет

Секретариат

Международный Суд

Совет по Опекѣ⁶

Вспомогательные органы
 Главные и другие сессионные комитеты
 Комиссия международного права
 Комиссия по разоружению
 Постоянные комитеты и специальные органы
 Совет по правам человека

Фонды и программы¹
БАПОР² Ближневосточное агентство ООН для помощи палестинским беженцам и организации работ
ВПП Всемирная продовольственная программа
ООН-женщины Структура ООН по вопросам гендерного равенства и расширения прав и возможностей женщин
ООН-Хабитат Программа ООН по населенным пунктам
ПРООН Программа развития ООН
 • **ДООН** Добровольцы ООН
 • **ФКРООН** Фонд капитального развития ООН

Вспомогательные органы
 Военно-штабной комитет
 Комитеты по санкциям (специальные)
 Контртеррористические комитеты
 Международный уголовный трибунал по бывшей Югославии (МТБЮ)
 Международный уголовный трибунал по Руанде (МУТР)
 Операции по поддержке мира и политические миссии
 Постоянные комитеты и специальные органы

Функциональные комиссии
 Наркотические средства
 Народонаселение и развитие
 Наука и техника в целях развития
 Положение женщин
 Предупреждение преступности и уголовное правосудие
 Социальное развитие
 Статистика
 Устойчивое развитие
 Форум ООН по лесам

Региональные комиссии
ЕЭК Европейская экономическая комиссия
ЭКА Экономическая комиссия для Африки
ЭКЛАК Экономическая комиссия для Латинской Америки и Карибского бассейна
ЭСКАТО Экономическая и социальная комиссия для Азии и Тихого океана
ЭСКЗА Экономическая и социальная комиссия для Западной Азии

Учебные и научно-исследовательские институты
КПСООН Колледж персонала системы ООН
УООН Университет ООН
ЮНИДИР² Институт ООН по исследованию проблем разоружения

УВКБ Управление Верховного комиссара ООН по делам беженцев
ЮНЕП Программа ООН по окружающей среде
ЮНИСЕФ Детский фонд ООН
ЮНКТАД Конференция ООН по торговле и развитию
 • **ЦМТ** Центр по международной торговле (ЮНКТАД/ВТО)
ЮНОДК Управление ООН по наркотикам и преступности
ЮНОПА Фонд ООН в области народонаселения

ЮНИКРИ Межрегиональный научно-исследовательский институт ООН по вопросам преступности и правосудия
ЮНИТАР Учебный и научно-исследовательский институт ООН
ЮНРИСД Научно-исследовательский институт социального развития при ООН
Другие организации ООН
МСУОБ/ООН Международная стратегия ООН по уменьшению опасности бедствий
ЮНОПС Управление ООН по обслуживанию проектов
ЮНЭЙДС Объединенная программа ООН по ВИЧ/СПИДу

Связанные с ООН органы
ВТО^{3,4} Всемирная торговая организация
МАГАТЭ^{1,3} Международное агентство по атомной энергии
ОЗХО Организация по запрещению химического оружия
Подготовительная комиссия ОДВЗЯИ
 Подготовительная комиссия Организации по Договору о всеобъемлющем запрещении ядерных испытаний

Консультативный вспомогательный орган
 Комиссия ООН по миростроительству

Специализированные учреждения^{1,5}
ВМО Всемирная метеорологическая организация
ВОЗ Всемирная организация здравоохранения
ВОИС Всемирная организация интеллектуальной собственности
ВПС Всемирный почтовый союз
Группа Всемирного банка
 • **МАР** Международная ассоциация развития
 • **МБРР** Международный банк реконструкции и развития
 • **МИГА** Многостороннее агентство по инвестиционным гарантиям
 • **МФК** Международная финансовая корпорация
 • **МЦУИС** Международный центр по урегулированию инвестиционных споров
ИКАО Международная организация гражданской авиации

ИМО Международная морская организация
МВФ Международный валютный фонд
МОТ Международная организация труда
МСЭ Международный союз электросвязи
МФСР Международный фонд сельскохозяйственного развития
ФАО Продовольственная и сельскохозяйственная организация Объединенных Наций
ЮНВТО Всемирная туристская организация
ЮНЕСКО Организация Объединенных Наций по вопросам образования, науки и культуры
ЮНИДО Организация Объединенных Наций по промышленному развитию

Департаменты, управления и отделения
ДГАКУ Департамент по делам Генеральной Ассамблеи и конференционному управлению
ДОБ Департамент по вопросам охраны и безопасности
ДОИ Департамент общественной информации
ДОПМ Департамент операций по поддержанию мира

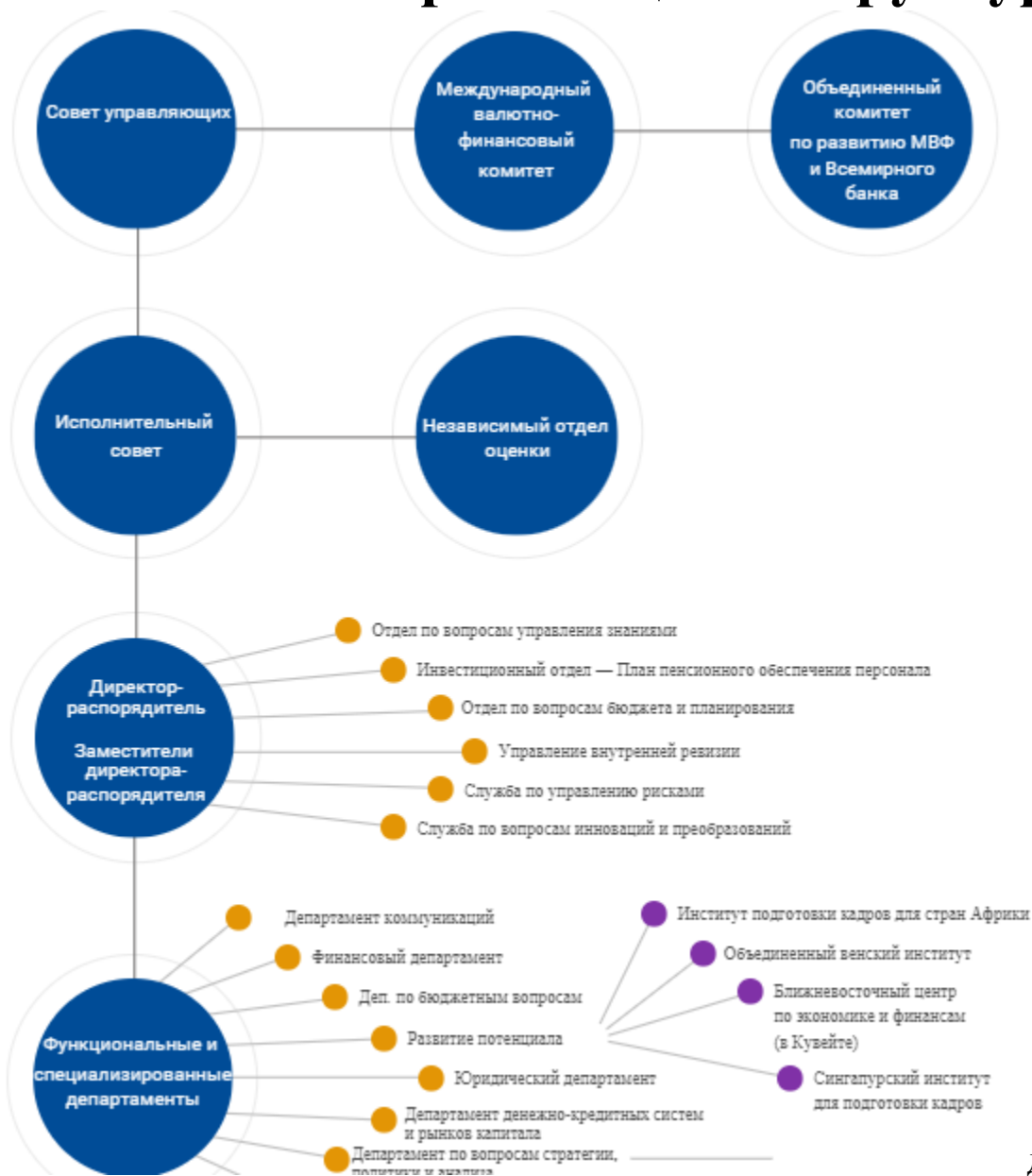
ДПВ Департамент по политическим вопросам
ДПП Департамент полевой поддержки
ДУ Департамент по вопросам управления
ДЭСВ Департамент по экономическим и социальным вопросам
КВПНРМ Канцелярия Высокого представителя по наименее развитым странам, развивающимся странам, не имеющим выхода к морю, и малым островным развивающимся государствам

КГС Канцелярия Генерального секретаря
КСПГС-ДВК Канцелярия Специального представителя Генерального секретаря по вопросу о деталях и вооруженных конфликтах
КСПГС-СНК Канцелярия Специального представителя Генерального секретаря по вопросу о сексуальном насилии в условиях конфликта
КССА Канцелярия Специального советника по Африке
УВКПЧ Управление Верховного комиссара ООН по правам человека

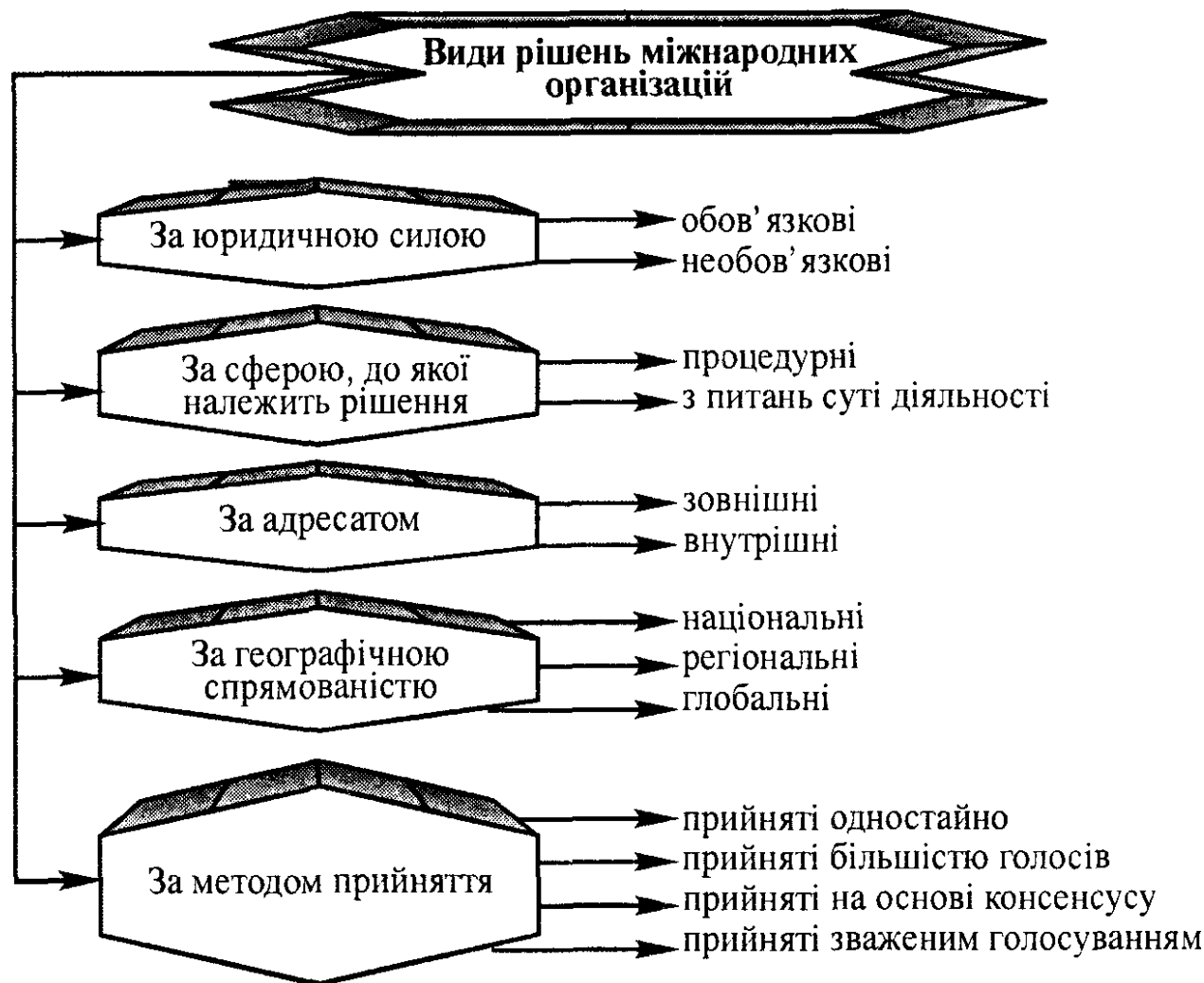
УВР Управление по вопросам разоружения
УКГВ Управление по координации гуманитарных вопросов
УПВ Управление по правовым вопросам
УСВН Управление служб внутреннего надзора
ЮНОВ Отделение ООН в Вене
ЮНОГ Отделение ООН в Женеве
ЮНОН Отделение ООН в Найроби

Примечания:
 1. ООН, ее фонды и программы, специализированные учреждения, МАГАТЭ и ВТО являются членами Координационного совета руководителей системы ООН (КСО).
 2. БАПОР и ЕНВДРП подотчетны только Генеральной Ассамблее.
 3. МАГАТЭ подотчетно Совету Безопасности и Генеральной Ассамблее.
 4. ВТО не подотчетна Генеральной Ассамблее (ГА), однако периодически участвует в ее работе и работе ЭКОСОС, в частности, по вопросам финансов и бюджета.
 5. Специализированные учреждения являются автономными организациями. Деятельность которых координируется через ЭКОСОС, но не является частью системы ООН и не имеет целью оказать всеобъемлющую помощь в ее структуре.
 6. Совет по Опекѣ прекратил работу 1 октября 1994 года с провозглашением 1 октября 1994 года независимости Палестины, последней подопечной территории ООН. Этот документ не является официальным документом ООН и не имеет целью оказать всеобъемлющую помощь в ее структуре.

Організаційна структура МВФ

Види рішень міжнародних організацій

Форми прийняття рішень в міжнародних організаціях

Прийняття рішення – це процес, який починається з ідентифікації проблеми та завершується вибором дії, яка буде спрямована на усунення проблемної ситуації.

Форми прийняття рішень в міжнародних організаціях
1) постанови є обов'язковими для членів міжнародних організації за винятком держав, що утрималися від голосування, і держав, внутрішні нормативні документи яких не дозволяють прийняти цю постанову
2) рекомендації не мають обов'язкової сили та мають консультативний характер
3) резолюції – у вигляді звернення до країни (міжнародної організації) чи інформативного документа
4) директиви зобов'язують країни щодо кінцевого результату, але дають можливість самостійно вибрати шляхи та засоби його досягнення
5) пропозиції обов'язкові для всіх країн-членів
6) рішення обов'язкові для країн, які заявили про зацікавленість у них

Процес прийняття рішень в міжнародних організаціях

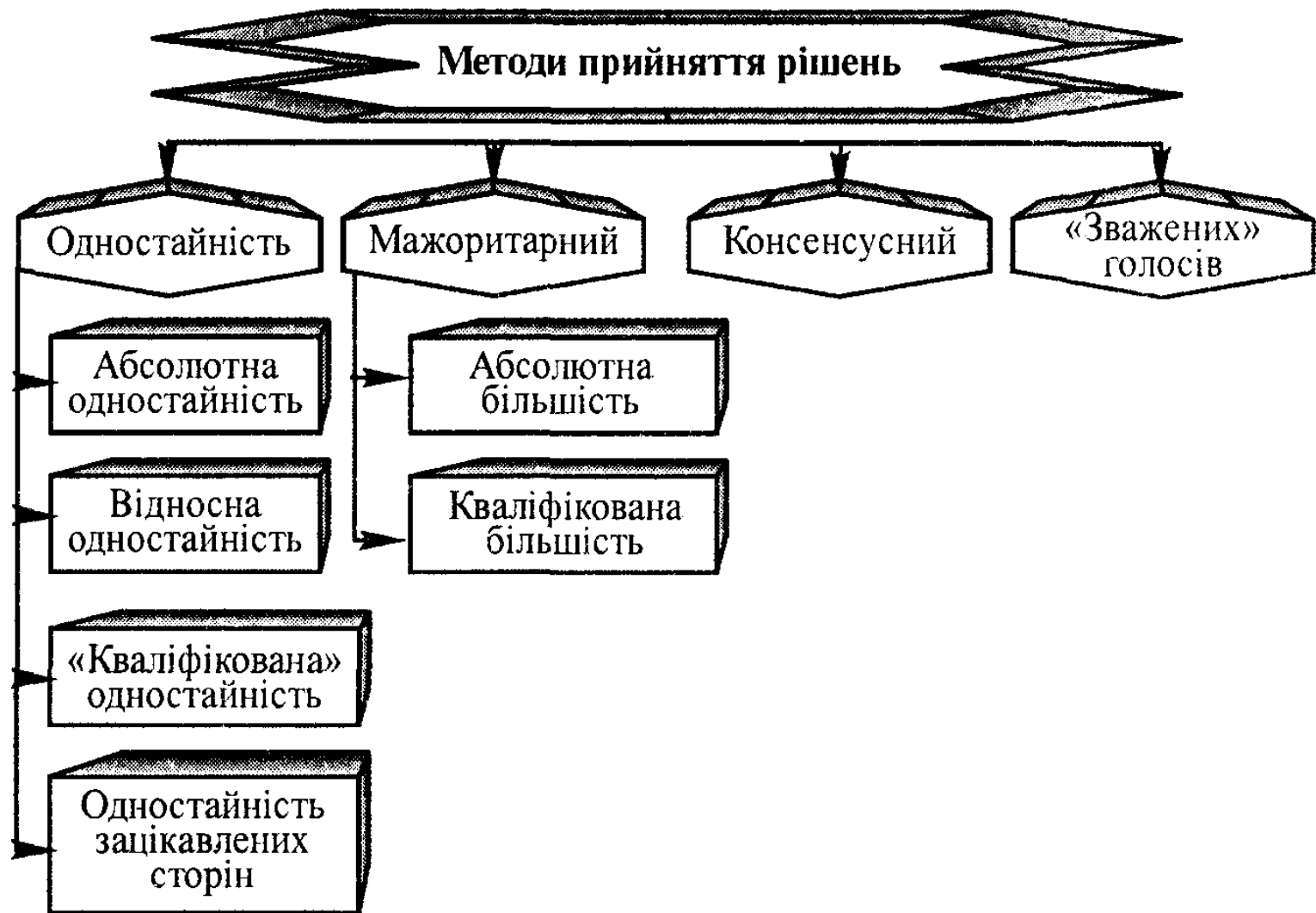
1) *постановка питання*: на цьому етапі відбувається пропозиція про обговорення і прийняття рішень одним із органів міжнародної організації: членом міжнародної організації; групою членів цієї організації; іншим органом цієї міжнародної організації; іншою міжурядовою або неурядовою міжнародною організацією;

2) *розгляд питання та розробка рішення* – найважливіший, а інколи і найтриваліший етап, який поділяється на декілька підетапів:

- викладення позицій країн-членів міжнародної організації;
- пошук напрямів вирішення проблемної ситуації через здійснення офіційних та неофіційних зустрічей, консультацій, дискусій, обговорень тощо;
- створення допоміжних органів для підготовки проекту рішення (робочі та редакційні групи);
- передача проекту рішення в орган, який прийматиме рішення, для попереднього ознайомлення з ним та затвердження;

3) *прийняття рішення* передбачає використання обраного методу та технічного прийому прийняття рішень.

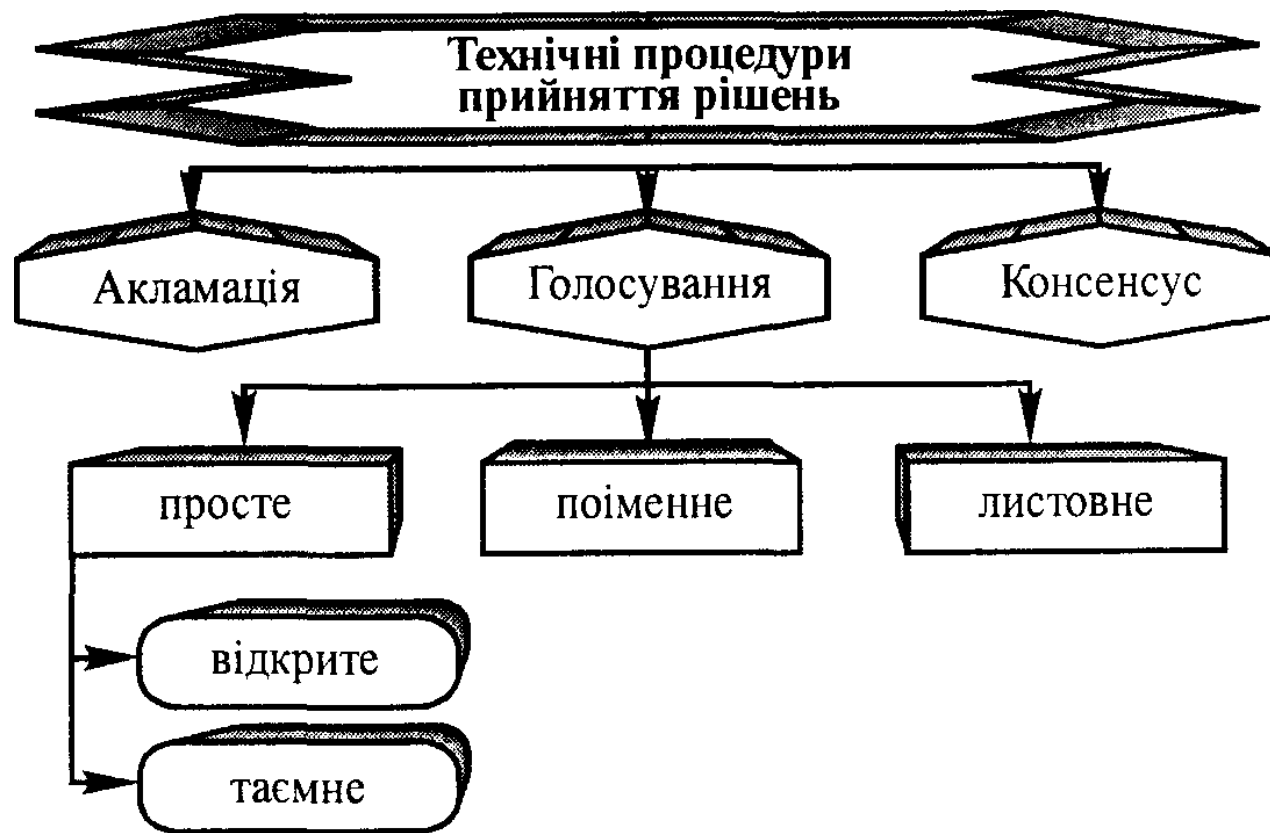
Методи прийняття рішень в міжнародних організаціях

Методи прийняття рішень в міжнародних організаціях

За оцінкою експертів, нині за частотою застосування в міжнародних організаціях методи прийняття рішень поділяються так: мажоритарний та консенсусний – 72 %, одностайності – 15 %, «зваженого» голосування – 13 %. Найтрадиційнішим і найпоширенішим у сучасних міжнародних організаціях є мажоритарний метод.

Технічні прийоми прийняття рішень у міжнародних організаціях

Міжнародні службовці

«Міжнародні службовці» означає сукупність осіб, на яких покладено завдання забезпечити функціонування міжнародних організацій.

Статус міжнародного службовця визначають три основні ознаки:

- 1) перебування на службі міжнародної адміністрації, яка підпорядкована не одній державі, а сукупності держав-членів;
- 2) діяльність заради досягнення цілей та в ім'я інтересів міжнародної спільноти в цілому; територіальне обмежена компетенція не суперечить поняттю міжнародного службовця;
- 3) робота в міжнародній організації повний робочий час і на постійній основі, повна віддача власних сил і здібностей для виконання покладених на нього функцій (технічні експерти, члени арбітражних комісій, адміністративних трибуналів, комісій з примирення не є міжнародними службовцями).

Відбір міжнародних службовців провадиться з урахуванням двох базових принципів:

- наявність відповідних особистих рис (працездатність, компетентність, сумлінність та ін.)
- необхідність збалансованого регіонального представництва.

Основні обов'язки міжнародного службовця:

- виконувати доручені функції і зосереджувати всі сили на роботі;
- не брати участі у діяльності, не сумісній зі станом міжнародного службовця;
- берегти професійну таємницю;
- діяти тактовно, з необхідною стриманістю;
- утримуватися від участі у політичній діяльності;
- не консультуватися і не отримувати рекомендацій (вказівок) від будь-якого уряду чи влади.

Серед прав міжнародного службовця можна назвати:

- отримання заробітної плати, грошової допомоги, пенсії;
- користування податковими привілеями;
- гарантований правовий захист через систему незалежних адміністративних трибуналів.

**МІЖНАРОДНИЙ
СЛУЖБОВЕЦЬ**

VS

**ДЕРЖАВНИЙ
СЛУЖБОВЕЦЬ**

Для забезпечення повноцінної участі країн-членів у роботі міжнародної організації створений **апарат постійних представництв**. Постійне представництво країни - місія постійного характеру, яка направляється для того, щоб представляти її при цій організації.

Процедура заснування постійного представництва при міжнародній організації

1) держави-члени можуть, якщо це допускається правилами організації, заснувати постійні представництва для виконання необхідних функцій;	2) держави, що не є членами організації, можуть, якщо це допускається правилами організації, заснувати постійні комісії спостерігачів;	3) організація повідомляє державу перебування про заснування представництва попередньо.
--	--	---

Основні напрями роботи постійного представництва при міжнародній організації

- забезпечення представництва надсилаючої держави при організації;
- підтримка зв'язку між надсилаючою державою та організацією;
- ведення переговорів з організацією та в її рамках;
- з'ясування суті діяльності організації та повідомлення про неї уряду надсилаючої держави;
- забезпечення участі надсилаючої держави в діяльності організації;
- захист інтересів надсилаючої держави по відношенню до організації;
- сприяння реалізації цілей та принципів організації шляхом співробітництва з нею та в її рамках

Відмінності постійного представництва при міжнародній організації від дипломатичного представництва (посольства):

- діяльність здійснюється на тристоронній основі: держава, що надсилає представництво, - міжнародна організація - країна перебування штаб-квартири організації або її відділення;
- постійне представництво не акредитується при державі перебування, оскільки створюється виключно для підтримання зв'язків з організацією;
- користується всіма привілеями та імунітетами, що визначаються міжнародно-правовим чином. На практиці ці привілеї та імунітети надаються представництву державою перебування і залежать як від внутрішнього законодавства країни перебування, так і від стану політичних відносин між двома державами.

Спільні ознаки постійного представництва при міжнародній організації від дипломатичного представництва (посольства):

- процедура призначення глави постійного представництва і надання йому повноважень аналогічна призначенню глави дипломатичного представництва;
- представництво, як і дипломатичне посольство, має право користуватися прапором та емблемою надсилаючої держави на фасадах своїх приміщень, а для глави представництва це правило поширюється на його резиденцію та засоби пересування.

Багатостороннє співробітництво → Представництва України при міжнародних організаціях

Представництва України при міжнародних організаціях

Опубліковано 23 жовтня 2019 року о 12:21

Місія України при НАТО

Постійне представництво України при відділенні ООН та інших міжнародних організаціях у Женеві

Постійне представництво України при міжнародних організаціях у Відні

ДОПОМОГА ОНЛА...

Джерело: <https://mfa.gov.ua/mizhnarodni-vidnosini/predstavnictva-ukrayini-pri-mizhnarodnih-organizacijah>

Постійні представництва міжнародних організацій

UK EN

Постійне
представництво
України при ООН
у Нью-Йорку

Україна 2016–2017
Непостійний член
Ради Безпеки ООН

Головна

Україна та Рада Безпеки ООН

Україна та ООН

Прес-центр

Контакти

Твіти від @UKRinUN

UKR Mission to UN
ретвітнув(ла)

Офіс Президента
@APUkraine

У День Соборності України, 22 січня, Президент Володимир Зеленський поклав квіти до пам'ятника видатному державному діячеві, Президенту УНР Михайлу Грушевському.

Джерело: <http://ukraineun.org/>

Дипломатичні представництва держав

Українська ▾

Посольство США в Україні

Візи

Служба у справах громадян США

Наші відносини

Бізнес

Освіта й культура

Посольство

Новини та події

Новини

Прес-релізи

Промови

Події

Державний департамент дозволив виїзд для державних службовців США, зробив обов'язковим від'їзд для членів сімей

Зустріч Державного секретаря США Блінкена з Президентом України Зеленським

Візит Державного секретаря США Ентоні Блінкена до України та Німеччини

Виклад змісту телефонної розмови Президента Джоєфа Байдена з Президентом України Володимиром Зеленським

Зустріч Державного секретаря США Блінкена з Президентом України Зеленським

Джерело: <https://ua.usembassy.gov/uk/>

В результаті вивчення даної теми студент повинен:

знати: джерела та принципи формування нормативної бази діяльності міжнародних організацій; характеристику цілей, компетенцій та функцій міжнародних організацій; організаційно-функціональну структуру організацій; механізм прийняття рішень та їх виконання в міжнародних організаціях; особливості статусу міжнародного службовця та його основні ознаки; характеристику інституту постійних представництв та постійних представників держав при міжнародних організаціях;

вміти: порівняти діяльність дипломатичного представництва держави і постійного представництва держави при міжнародній організації; обґрунтувати доцільність використання відповідних механізмів та технічних процедур прийняття рішень в міжнародних організаціях; знайти місця стажування та працевлаштування громадян України в представництвах міжнародних організацій;

Завдання на практичне заняття:

1. Розглянути підходи до класифікації міжнародних організацій в науковій літературі та відповідно до Щорічника міжнародних організацій
2. Підготувати реферати на Теми:
 - 1) Методи прийняття рішень в міжнародних організаціях.
 - 2) Технічні процедури прийняття рішень в міжнародних організаціях.
 - 3) Статут міжнародної організації – міжнародний договір особливого виду.
 - 4) Органи міжнародної організації та їх класифікація.
 - 5) Які форми санкцій може застосувати міжнародна організація щодо своїх членів?
 - 6) Взаємовідносини органів всередині міжнародної організації.
3. Академічна група поділяється на 2 підгрупи (1 підгрупа готує матеріали на тему можливостей проходження стажувань в міжнародних організаціях та представництвах міжнародних організацій; 2 підгрупа – про умови працевлаштування в таких організаціях). Кожна підгрупа готує презентацію на визначену тему та представляє з посиланням на використані джерела. Презентація відбувається у вигляді дискусії, студенти-слухачі задають питання виступаючому.
4. Підготувати експрес-питання та проблемні питання з Методичних рекомендацій до практичних занять (практичне заняття 2, 3)

Дякую за увагу!

к.е.н., доц. Ксенздук Валентина
e-mail: walentyna_ksiedzuk@ukr.net